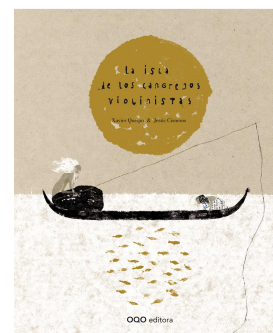

La isla de los cangrejos violinistas

<i>Títol</i>	La isla de los cangrejos violinistas
<i>Autor</i>	Xavier Queipo
<i>Il·lustrador</i>	Jesús Cisneros
<i>Editorial</i>	OQO
<i>Ciutat</i>	Pontevedra
<i>Any d'edició</i>	2009
<i>Col·lecció</i>	O
<i>Pàgines</i>	36

<i>Edat recomanada</i>	A partir de vuit anys
<i>TAG (paraules claus) instruments</i>	Violí,

Resum

La narració se situa en una illa caribenya indeterminada, en un temps reculat d'homes pescadors i dones agricultores. L'única nena del lloc, de nom Moi, s'entreté amb l'aparició d'uns forats misteriosos, que, segons li expliquen, fan els crancs violinistes (que es diuen així «perquè el primer home que va arribar a l'illa tocava el violí i es movia com els crancs amb les pinces» i «mengen flors: hibiscos, gessamins ...»). La nena els deixarà menjar, però haurà de tenir paciència, perquè els crancs «tenen por, com molts petits davant els grans», segons li explica el seu avi, el qual encarna la figura de la saviesa. Però un dia, una serp mossega la petita Moi i els crancs busquen la seva mare per demanar-li ajuda. Amb uns unguents i unes infusions per al verí aconseguiran guarir la nena. Des de llavors, els homes i les dones de l'illa tracten com amics als crancs, i a l'illa «hi ha tants hibiscos i tants crancs blaus que no se sap on acaba la terra i on comença el mar».

Al día siguiente Moi se escondió para vigilar. Así supo que los cangrejos hablaban plegando y desplegando las pinzas con rapidez: la grande, que les protegía la frente, rozaba con la pequeña y sonaba como un violín.

Objectius

Gaudir de la narració
Conèixer un instrument musical. El violí

Descripció de la proposta

Abans de la lectura activarem els coneixements previs sobre allò que saben els alumnes del violí (família a la que pertany, nombre de cordes, material del que està fet, etc) Després podem sentir alguna peça musical interpretada per aquest instrument. Va molt bé Vivaldi, per exemple "La Primavera".

També pot estar bé avançar que els cranc violinistes són una espècie de cranc ben curiosa i peculiar i podem mostrar una imatge. Potser, en acabar la narració podem fer una cerca sobre aquests animals i veure si es troben a les nostres costes o no i si la informació que ens presenta el conte és verídica.

Durant la narració, anirem mostrant les imatges del conte i ens aturarem en aquelles frases o paràgrafs que fan referència al so de les pinces dels crancs.

Després de la narració podem acabar la sessió fent un petit joc de l'oca en el que les caselles fan un viatge per l'illa dels crancs. Adjuntem normels del joc i plantilla del taulell.

Recursos emprats

El llibre proposat.
Cedés amb músiques de Vivaldi.
Joc de l'oca dels crancs violinistes.

Aspectes didàctics i metodològics

Aquest llibre es pot treballar en un parell de sessions.
Convé disposar de més d'un taulell del joc dels crancs.

Documents adjunts

Mireia Clua té un web molt bo sobre el món del violí: **auladeviolí.com**
Conté nombroses idees per conèixer el violí. Està dirigit a infants que aprenen a tocar aquest instrument.

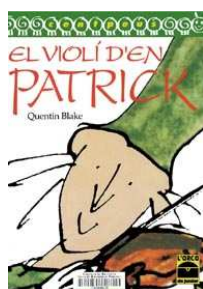
Al web d'OQO trobem el següent comentari:

Moi vol saber molt més sobre uns tímids habitants de la seva illa, els crancs violinistes, i no pararà fins aconseguir-ho.
Amb aquest àlbum, Xavier Queipo ens recorda que sempre queden coses noves per aprendre. L'únic que es necessita és tenir ganes. Després, un pot aprendre per si mateix ... o dels que saben més, com els avis, que guarden autèntics tresors de saviesa a l'espera que els descobrim.
Destaquen pel seu gran poder d'evocació, les il·lustracions de Jesús Cisneros. L'artista reserva per al primer pla les figures, gairebé sempre humanes. Es tracta de formes molt estilitzades, traç que accentuen la seva elegància. Els fons, en canvi, apareixen difuminats, com creats a partir de taques de color. En general es decanta per una gamma de tons suaus, excepte en el cas del blau, color que no passa mai desapercebut en les composicions i que brilla amb una força especial. Com no podia ser d'altra manera, en una illa tan misteriosa...
Un bell àlbum que neix de l'ànsia de coneixement, molt viva sempre en els nens, i que mai haurien de deixar morir tampoc els adults.

Uns altres llibres que tenen el violí com a protagonista són:

El violí d'en Patrick

En Patrick es compra un violí i descobreix que quan el toca passen coses extraordinàries: les vaques ballen, els peixos volen, tot es torna de colors.... la tristesa es torna alegria. La música transforma la realitat en un món màgic!

El violí d'en Patrick

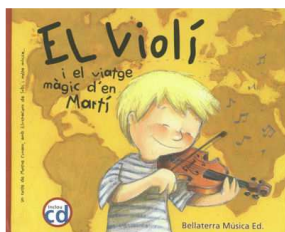
Text i il·lustracions: Quentin Blake

Traducció: Lluís Roura

Editorial Junior (Colecció Centpeus), 1993

El violí i el viatge màgic d'en Martí

En Martí surt de viatge amb els seus pares i arreu del món, des d'Egipte fins a Cuba, coneix estils de música diferents que es toquen amb el violí. Inclou un CD amb melodies d'aquests països.

El violí i el viatge màgic d'en Martí

Text: Montse Ciurans

Il·lustracions: Subi

Ed. Bellaterra Música

En Xucla Fort i la Fina Violina

En Xucla Fort és un ós formiguer alt i gros que no deixa en pau les pobres formigues. La Fina Violina és violinista, directora d'orquestra i compositora, i amb les altres formigues s'empenquen una idea molt original. Quan en Xucla Fort se les empassa comencen a passar-li coses estranyes.

En Xucla Fort i la Fina Violina

Text: Mitus Stampa

Il·lustració: Valentí Gubianas

Ed. La Galera (Col·lecció Grumets, 121), 2001

La trista història de la Verònica

La Verònica tocava tan bé el violí que podia fer plorar i plorar sense parar a tothom que l'escoltava. Però un dia es va cansar i va marxar a la jungla en busca d'aventures per comprovar que, amb la seva música, també podia amansir les bèsties més ferotges.

La trista història de la Verònica

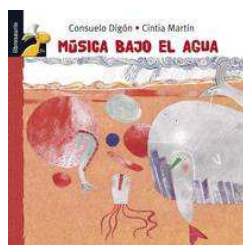
Text i il·lustracions: David McKee

Ed. Timun Mas (El Núvol de Cotó), 1992.

Existeix una versió bilingüe castellà-anglès que incorpora un CD amb la història narrada en anglès:

La triste historia de Verónica

Ed. Anaya (Infantil y Juvenil), 2005

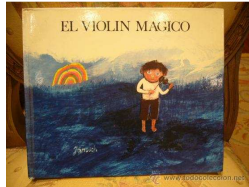
Música bajo el agua

Text: Consuelo Digón

Il·lustracions: Cintia Martín

¿Qué es esa música que se oye en el fondo del mar? Todos los peces escuchan con atención. Nunca habían oído sonidos tan maravillosos como los que salen del violín del rey Tralarí. Do-mi-sol, Sol-re-fa. Vuelan las notas al fondo del mar.

El violín mágico

Text i il·lustracions: Janosch
Editorial Lumen